

Habakkuk

Chapter 1

¹το λημμα ο ειδεν αμβακουμ ο προφητησ²εωσ τινος κυριε κεκραξομαι και ου μη εισακουσησ βοησομαι προσ σε αδικουμενος και ου σωσεισ³ινα τι μοι εδειξασ κοπους και πονους επιβλεπειν ταλαιπωριαν και ασεβειαν εξ εναντιασ μου γεγονεν κρισισ και ο κριτησ λαμβανει⁴δια τουτο διεσκεδασται νομοσ και ου διεξαγεται εισ τελοσ κριμα οτι ο ασεβησ καταδυναστευει τον δικαιον ενεκεν τουτου εξελευσεται το κριμα διεστραμμενον⁵ιδετε οι καταφρονηται και επιβλεψατε και θαυμασατε θαυμασια και αφανισθητε διοτι εργον εγω εργαζομαι εν ταισ ημεραισ υμων ο ου μη πιστευσητε εαν τισ εκδιηγηται⁶διοτι ιδου εγω εξεγειρω εφ' υμασ τουσ χαλδαιουσ τουσ μαχητασ το εθνοσ το πικρον και το ταχινον το πορευομενον επι τα πλατη τησ γησ του κατακληρονομησαι σκηνωματα ουκ αυτου⁷φοβεροσ και επιφανησ εστιν εξ αυτου το κριμα αυτου εσται και το λημμα αυτου εξ αυτου εξελευσεται⁸και εξαλουνται υπερ παρδαλεισ οι ιπποι αυτου και οζυτεροι υπερ τουσ λυκουσ τησ αραβιασ και εξιππασονται οι ιππεισ αυτου και ορμησουσιν μακροθεν και πετασθησονται ωσ αετοσ προθυμοσ εισ το φαγειν⁹συντελεια εισ ασεβεισ ηξει ανθεσθηκοτασ προσωποισ αυτων εξ εναντιασ και συναξει ωσ αμμον αιχμαλωσιαν¹⁰και αυτοσ εν βασιλευσιν εντρυφησει και τυραννοι παιγνια αυτου και αυτοσ εισ παν οχυρωμα εμπαιξεται και βαλει χωμα και κρατησει αυτου¹¹τοτε μεταβαλει το πνευμα και διελευσεται και εξιλασεται αυτη η ισχυσ τω θεω μου¹²ουχι συ απ' αρχησ κυριε ο θεοσ ο αγιοσ μου και ου μη αποθανωμεν κυριε εισ κριμα τεταχασ αυτον και επλασεν με του ελεγχειν παιδειαν αυτου¹³καθαροσ οφθαλμοσ του μη οραν πονηρα και επιβλεπειν επι πονουσ ου δυνηση ινα τι επιβλεπεισ επι καταφρονουντασ παρασιωπηση εν τω καταπινειν ασεβη τον δικαιον¹⁴και ποιησεις τουσ ανθρωπουσ ωσ τουσ ιχθυασ τησ θαλασσησ και ωσ τα ερπετα τα ουκ εχοντα ηγουμενον¹⁵συντελειαν εν αγκιστρω ανεσπασεν και ειλικυσεν αυτον εν αμφιβληστρω και συνηγαγεν αυτον εν ταισ σαγηναισ αυτου ενεκεν τουτου ευφρανθησεται και χαρησεται η καρδια αυτου¹⁶ενεκεν τουτου θυσει τη σαγηνη αυτου και θυμιασει τω αμφιβληστρω αυτου οτι εν αυτοισ ελιπανεν μεριδα αυτου και τα βρωματα αυτου εκλεκτα¹⁷δια τουτο αμφιβαλει το αμφιβληστρον αυτου και δια παντοσ αποκτενειν εθνη ου φεισεται

Chapter 2

¹επι τησ φυλακησ μου στησομαι και επιβησομαι επι πετραν και αποσκοπευσω του ιδειν τι λαλησει εν εμοι και τι αποκριθω επι τον ελεγχον μου²και απεκριθη προσ με κυριοσ και ειπεν γραψον ορασιν και σαφωσ επι πυξιον οπωσ διωκη ο αναγινωσκων αυτα³διοτι ετι ορασισ εισ καιρον και ανατελει εισ περασ και ουκ εισ κενον εαν υστερηση υπομεινον αυτον οτι ερχομενοσ ηξει και ου μη χρονιση⁴εαν υποστειληται ουκ ευδοκει η ψυχη μου εν αυτω ο δε δικαιοσ εκ πιστεωσ μου ζησεται⁵ο δε κατοινωμενοσ και καταφρονητησ ανηρ αλαζων ουδεν μη περανη οσ επλατυνεν καθωσ ο αδησ την ψυχην αυτου και ο υτοσ ωσ θανατοσ ουκ εμπιπλαμενοσ και επισυναξει επ' αυτον παντα τα εθνη και εισδεξεται προσ αυτον παντασ τουσ λαουσ⁶ουχι ταυτα παντα παραβολην κατ' αυτου λημψονται και προβλημα εισ διηγησιν αυτου και ερουσιν ουαι ο πληθυνων εαυτω τα ουκ οντα αυτου εωσ τινοσ και βαρυνων τον κλοιον αυτου στιβαρωσ⁷οτι εξαιφνησ αναστησονται δακνοντεσ αυτον και εκνηψουσιν οι επιβουλοι σου και εση εισ διαρπαγην αυτοισ⁸διοτι συ εσκυλευσασ εθνη πολλα σκυλευσουσιν σε παντεσ οι υπολελειμμενοι λαοι δι' αιματα ανθρωπων και ασεβειασ γησ και πολεωσ και παντων των κατοικουντων αυτην⁹ω ο πλεονεκτων πλεονεξιαν κακην τω οικω αυτου του ταξαι εισ υψοσ νοσσιαν αυτου του εκσπασθηναι εκ χειροσ κακων¹⁰εβουλευσω αισχυνην τω οικω σου συνεπερανασ λαουσ πολλουσ και εξημαρτην η ψυχη σου¹¹διοτι λιθοσ εκ τοιχου βοησεται και κανθαροσ εκ ξυλου φθεγξεται αυτα¹²ουαι ο οικοδομων πολιν εν αιμασιν και ετοιμαζων πολιν εν αδικιασ¹³ου ταυτα εστιν παρα κυριου παντοκρατοροσ και εξελιπον λαοι ικανοι εν πυρι και εθνη πολλα ωλιγοψυχησαν¹⁴οτι πλησθησεται η γη του γνωναι την δοξαν κυριου ωσ υδωρ κατακαλυψει αυτουσ¹⁵ω ο ποτιζων τον πλησιον αυτου ανατροπη θολερα και μεθυσκων οπωσ επιβλεπη επι τα σπηλαια αυτων¹⁶πλησμονην ατιμιασ εκ δοξησ πιε και συ και διασαλευθητι και σεισθητι εκυκλωσεν επι σε ποτηριον δεξιασ κυριου και συνηχθη ατιμια επι την δοξαν σου¹⁷διοτι ασεβεια του λιβανου καλυπει σε και ταλαιπωρια θηριων πτοησει σε δια αιματα ανθρωπων και ασεβειασ γησ και πολεωσ και παντων των κατοικουντων αυτην¹⁸τι ωφελει γλυπτον οτι εγλυψαν αυτο επλασαν αυτο χωνευμα φαντασιαν ψευδη οτι πεποιθεν ο πλασασ επι το πλασμα αυτου του ποιησαι ειδωλα κωφα¹⁹ουαι ο λεγων τω ξυλω εκνηψον εξεγερθητι και τω λιθω υψωθητι και αυτο εστιν φαντασια τουτο δε εστιν ελασμα χρυσιου και αργυριου και παν πνευμα ουκ εστιν εν αυτω²⁰ο δε κυριοσ εν ναω αγιω αυτου ευλαβεισθω απο προσωπου αυτου πασα η γη

Chapter 3

¹προσευχη αμβακουμ του προφητου μετα ωδησ²κυριε εισακηκοα την ακοην σου και εφοβηθην κατεν οησα τα εργα σου και εξεστην εν μεσω δυο ζων γνωσθηση εν τω εγγιζειν τα ετη επιγνωσθηση εν τω παρειναι τον καιρον αναδειχθηση εν τω ταραχθηναι την ψυχην μου εν οργη ελεουσ μνησθηση³ ο θεος εκ θαιμαν ηξει και ο αγιος εξ ορους κατασκιου δασεος διαψαλμα εκαλυψεν ουρανοσ η αρετη αυτου και αινεσεωσ αυτου πληρησ η γη⁴ και φεγγος αυτου ωσ φωσ εσται κερατα εν χερσιν αυτου και εθετ ο αγαπησιν κραταιαν ισχυοσ αυτου⁵ προ προσωπου αυτου πορευσεται λογοσ και εξελευσεται εν πεδιλοισ οι ποδεσ αυτου⁶ εστη και εσαλευθη η γη επεβλεψεν και διετακη εθνη διεθρυβη τα ορη βια ετακη σαν βουνοι αιωνιοι⁷ πορειασ αιωνιασ αυτου αντι κοπων ειδον σκηνωματα αιθιοπων πτοηθησονται και αι σκηναι γησ μαδιαμ⁸ μη εν ποταμοισ ωργισθησ κυριε η εν ποταμοισ ο θυμοσ σου η εν θαλασση τ ο ορμημα σου οτι επιβηση επι τουσ ιππουσ σου και η ιππασια σου σωτηρια⁹ εντεινων εντενεισ το τοξον σου επι τα σκηπτρα λεγει κυριοσ διαψαλμα ποταμων ραγησεται γη¹⁰ οψονται σε και ωδινησουσιν λαοι σκορπιζων υδατα πορειασ αυτου εδωκεν η αβυσσοσ φωνην αυτησ υψοσ φαντασιασ αυτησ¹¹ επηρθη ο ηλιοσ και η σεληνη εστη εν τη ταξει αυτησ εισ φωσ βολιδεσ σου πορευσονται εισ φεγγοσ αστραπησ οπλων σου¹² εν απειλη ολιγωσεισ γην και εν θυμω καταξεισ εθνη¹³ εξηλθεσ εισ σωτηριαν λαου σου του σωσαι τουσ χριστουσ σου εβαλεσ εισ κεφαλασ ανομων θανατον εξηγειρασ δεσμουσ εωσ τραχηλου διαψαλμα¹⁴ διεκοψασ εν εκστασει κεφαλασ δυναστων σεισθησονται εν αυτη διανοιζουσιν χαλινοσ αυτων ωσ εσθων πτωχοσ λαθρα¹⁵ και επεβιβασασ εισ θαλασσαν τουσ ιππουσ σου ταρασσοντασ υδωρ πολυ¹⁶ εφυλαξαμην και επτοηθη η κοιλια μου απο φωνησ προσευχησ χειλεων μου και εισηλθεν τρομοσ εισ τα οστα μου και υποκατωθεν μου εταραχθη η εξισ μου αναπαυσομαι εν ημερα θλιψεωσ του αναβηναι εισ λαον παροικιασ μου¹⁷ διοτι συκη ου καρποφορησει και ουκ εσται γεννηματα εν ταισ αμπελοισ ψευσεται εργον ελαιασ και τα πεδια ου ποιησει βρωσιν εξελιπον απο βρωσεωσ προβατα και ουχ υπαρχουσιν βοεσ επι φατναισ¹⁸ εγω δε εν τω κυριω αγαλλιασομαι χαρησομαι επι τω θεω τω σωτηρι μου¹⁹ κυριοσ ο θεοσ δυναμισ μου και ταξει τουσ ποδασ μου εισ συντελειαν επι τα υψηλα επιβιβαμε του νικησαι εν τη ωδη αυτου